

Geen gulletje meer mogen meenemen, zou 'dood in de pot' betekenen voor de charterboten in diverse Europese landen.
Foto: Sima Charters

Het zingt overal rond...

Quotering zeesportvisserij?

Stel: je boekt in oktober met wat visvrienden een boot vanuit Den Helder of Stellendam om lekker een dagje te gaan wrakvissen. Vlak voor het weekend pleeg je nog een telefoontje naar de schipper om alle afspraken nog eens door te nemen. De trip gaat door. Er is goed weer voorspeld: droog, nauwelijks wind, vlakke zee. Er is echter één maar: gul mag niet worden meegenomen. Het kabeljauwquotum is net (beroepsmatig) opgevist. De AID gaat controleren, ook op sportvisserij. Wat nu te doen? Natuurlijk: je gaat een dag de zee op om er eens helemaal uit te zijn. Maar het is toch ook wel heel leuk om vervolgens thuis te kunnen genieten van zelf gevangen en dus kakelvers zeebanket. Heeft zo'n dag wrakvissen dan nog wel enige zin?

Onzin? Ja, nu nog wel, maar als het aan de Europese Commissie ligt wordt dit scenario snel werkelijkheid; ook zeesportvisserij zullen in de toekomst moeten worden gereguleerd via een nieuw in te voeren controle- en registratieregulerend. Kabeljauw(hengel)vangst vanaf boten (niet vanaf de kant) moeten worden geregistreerd en worden van het beroepsquotum afgetrokken.

Dit voorstel is verpakt in een wetsvoorstel tot wijziging van de Europese (visserij) controleverordening, waarover de Raad van visserijministers komend najaar zal stemmen.

TOEZICHT OP DE RECREATIEVISSERIJ

Artikel 47 is het artikel waaraan de nieuw voorgestelde regels voor de recreatieve- en sportvisserij zijn op-

gehangen. De titel luidt: "Toezicht op de recreatievisserij".

Het staat enigszins verborgen tussen de meer dan 100 artikelen die volledig zijn afgestemd op de beroepsvisserij, maar heel sportvissend Europa

Niet meer mee voor de pan?

Foto: Bram Bokkers

TOEZICHT OP DE RECREATIEVISSERIJ

De integrale tekst van het omstreden Artikel 47 luidt als volgt:

Artikel 47

Recreatievisserij

- 1 In de communautaire wateren mag de recreatievisserij op een bestand waarvoor een meerjarenplan geldt, slechts worden beoefend als de vlaggenlidstaat het betrokken vaartuig daartoe heeft gemachtigd.
- 2 De vlaggenlidstaat registreert de vangsten uit onder een meerjarenplan vallende bestanden die in het kader van de recreatievisserij worden gemaakt.
- 3 De in het kader van de recreatievisserij gemaakte vangsten van onder een meerjarenplan vallende soorten worden in mindering gebracht op het desbetreffende quotum van de vlaggenlidstaat. De betrokken lidstaten stellen het gedeelte van het quotum vast dat uitsluitend voor recreatievisserij mag worden gebruikt.
- 4 De in het kader van de recreatievisserij gemaakte vangsten mogen niet in de handel worden gebracht, behalve voor liefdadigheidsdoeleinden.

kent artikel 47 inmiddels.

Dit is -vrij vertaald- de essentie:

- Verplichting lidstaten tot invoering van een machtiging/vergunning voor vaartuigen die 'recreatievisserij' beoefenen;
- Verplichting lidstaten tot invoering vangstregistratie recreatievisserij voor bestanden waarvoor meerjarenplan geldt (thans kabeljauw en blauwvintonijn);
- Verplichting lidstaten tot instellen van een quotum voor de recreatievisserij. Recreatieve vangsten gaan van het beroepsquotum af.
- Verbod verkoop vangsten recreatievisserij, behalve voor charitatieve doeleinden.

ACHTERGRONDEN

De nieuwe controleverordening was een logisch vervolg op een zeer kritisch rapport van de Europese rekenkamer over controle, registratie

en handhaving binnen de Europese visserij. Dit heeft geleid tot een ingrijpend hervormingsvoorstel van de Europese commissie, waaraan artikel 47 op het laatste moment is toegevoegd. Een last minute regeling dus. En die zijn in de regel niet de beste!

De sportvisserij werd hierover bijvoorbeeld vooraf niet geconsulteerd. Zo werkt de EU-commissie wel vaker. Het uitbrengen van een conceptverordening is meteen ook de start van een brede discussie, die -via het Europees parlement en de Regionale Adviesraden- uiteindelijk leidt tot stemming van het voorstel door de Raad van visserijministers van de EU-landen.

Dit traject duurt bijna een jaar. In november dit jaar zal blijken of het voorstel wordt geschrapt of -eventueel gewijzigd- wordt aangenomen. Als het wordt aangenomen,

zijn alle lidstaten verplicht daaraan mee te werken door het opstellen en uitvaardigen van wetten.

2009 wordt dus met recht het jaar van de waarheid.

EUROPESE LOBBY

Artikel 47 heeft inmiddels heel wat teweeg gebracht in zeevisserij Europa. Engeland loopt daarin voorop. In december 2008 werd door het Engelse visserijministerie al een publieke consultatie onder de sportvisserij uitgevoerd over artikel 47 en deze heeft alleen maar kritische reacties opgeleverd. Andere landen volgden. De EAA, de European Anglers Alliance, nam januari dit jaar al een zeer kritisch standpunt in over artikel 47 richting EU-commissie en inmiddels is er ook uitgebreid gelobbyd bij de leden van het Europees parlement om artikel 47 gewijzigd te krijgen.

De belangrijkste argumenten van de EAA zijn dat het voorstel leidt tot bureaucratie, gebaseerd is op onvolledig onderzoek en totaal niet passend voor de zeesportvisserij. Een controleregulering die volledig is afgestemd op de beroepsvisserij is niet de juiste plaats om even snel iets voor de zeesportvisserij te willen regelen, aldus de EAA.

EU-visserijcommissaris Joe Borg heeft op 10 februari j.l. in een toespraak tot het Europees parlement erkend dat artikel 47 één van de meest besproken onderdelen is van het voorstel. Bij die toespraak heeft Borg al aangegeven dat het te gek zou zijn om de miljoenen Europese zeehengelaars te gaan registreren en hun vangsten onder de quoterij te brengen. Een hengelaar die er op uitgaat om voor eigen consumptie een paar kilo kabeljauw te vangen kan dat gerust blijven doen. Kantvissers blijven sowieso buiten de regeling. Alleen in gevallen dat – met schepen - echt veel vis door de recreatievisserij wordt onttrokken, zal actie nodig zijn, aldus Borg. Uit Borgs reactie blijkt dat de lobby vanuit de sportvisserij niet vergeefs is geweest.

Maar we zijn er nog lang niet.

Alle gevangen gul zou in mindering moeten worden gebracht op het totale quotum van de betreffende lidstaat.

Foto: Marco Kraal

EUROPARLEMENT: ARTIKEL 47 AANPASSEN!

Op 23 april j.l. stemde het Europees parlement over het controlevoorstel. Daarin werd met grote meerderheid een voorstel tot aanpassing van artikel 47 aangenomen, dat er op neer komt dat de lidstaten maatregelen kunnen vaststellen voor de recreatievisserij als dat nodig is voor het bestandsbeheer. Het Commissievoorstel gaat uit van een opdracht aan de lidstaten: ze moeten maatregelen vaststellen.

Met dit advies van het Europees parlement zijn we nog niet uit de brand. Nadeel van deze opzet is dat er grote verschillen kunnen ontstaan in de manier waarop lidstaten omgaan met deze bevoegdheid. Uitgangspunt is dat eventuele maatregelen wetenschappelijk goed onderbouwd moeten zijn. De vraag is echter of je dat bij een soort als kabeljauw op nationaal niveau kan doen. Kabeljauwbestanden houden zich immers niet aan landsgrenzen. De impact (klein, groot) van de recreatieve (en sportvisserij) op Noordzeebestanden moet je op internationaal niveau beoordelen, wil je daar eventuele maatregelen aan kunnen verbinden. Als dat op lidstaatniveau gaat gebeuren, dan zijn er nog vele vragen

op te lossen. Zo is het Nederlandse kabeljauwquotum ten opzichte van andere landen relatief laag. Wij hebben nog maar weinig beroepsvissers die zich toeleggen op de kabeljauwvisserij. Daarmee zal wat sportvissers hier onttrekken ten opzichte van het beroepsquotum hoger uitvallen dan in landen met een hoog kabeljauwquotum. Het gevaar dreigt dat lidstaten zich bij het vaststellen van maatregelen meer laten leiden door politieke dan door wetenschappelijke motieven.

Eén van de vragen waar nog niemand een antwoord op weet, is hoe eventuele quota uitgegeven moeten worden en hoe de verdeling onder de sportvisserij moet gaan plaatsvinden.

HERZIENING GVB

Vele vragen dus, die maken dat wat ons betreft beter pas op de plaats gemaakt kan worden. Uit de vele reacties blijkt dat de materie zo complex is, dat die zich niet leent voor een haastig besluit. Beter is het als er eerst -op Europees niveau- goed gekeken gaat worden naar de impact van de sportvisserij op de visbestanden. Bovendien moeten ook de sociaal economische aspecten goed in beeld komen. Verder is ook

onderzoek nodig naar de bijdrage die andere recreatieve visserij dan sportvisserij levert. De tekst van artikel 47 maakt ten onrechte geen onderscheid tussen sportvisserij en andere vormen van niet commerciële visserij. Voor ons betekent sportvisserij dat je ter ontspanning vist met een hengel. Met name in zuid Europa ziet men ook de ontelbare bootjes die op niet-commerciële basis met netten vissen als sportvissers. En dan praat je toch echt over totaal verschillende grootheden!

Eind april is ook een Europese discussienota over het per 1 januari 2012 te vernieuwen visserijbeleid uitgekomen, het Groenboek. In de consultatie die dit jaar gevoerd gaat worden over het Groenboek zal de sportvisserij en de EAA in het bijzonder zich nadrukkelijk manifesteren. Onze boodschap zal zijn dat de sportvisserij bij de herziening van het visserijbeleid als sector met een groot maatschappelijk belang de plaats moet krijgen die deze toekomt. Een sector waarin acht tot tien miljoen zeevissers actief zijn en waarin acht tot tien miljard waard omgaat, schiep je niet af met een regeling die onderdacht is en totaal onuitvoerbaar.

Jan Willem Wijnstroom Senior beleidsmedewerker belangenbehartiging Sportvisserij Nederland.

Jan Kappel, lobbyist van de European Anglers Alliance, had op 24 april j.l. een overleg met Eurocommissaris van visserij Joe Borg (links op de foto) over artikel 47 en de gevolgen voor de Europese zeesportvisserij. Borg zegde toe dat de voorgestelde quoteringsmaatregelen alleen bedoeld zijn om bij te sturen als

EU-visserij-commissaris Joe Borg: "Kantvissers blijven sowieso buiten de regeling." Foto: Bram Bokkers

recreatieve vangsten dermate groot zijn dat ze een gevaar vormen voor het bestandsbeheer. Het gaat in de praktijk om twee vissoorten waarvoor lange-termijn herstellplannen gelden: kabeljauw en blauwvintonijn.